

Nr 207.

Av herr Nilsson i Svalöv, om viss ändring i bestämmelserna om skyldighet att erlägga fastighetsskatt.

Vid 1949 års riksdag hemställdes i två likalydande motioner (I: 153 och II: 185) att riksdagen måtte besluta sådana ändringar i kommunal-skattelagen, att den som i förmögenhetshänseende likställes med ägare skall vara skyldig att erlägga fastighetsskatt, samtidigt som värdeminsk- nings- respektive procentavdrag beviljas honom.

I motionerna framhölls att enligt förordningen om statlig förmögen- hetsskatt skattskyldigheten i fråga om bortgiven egendom tillkomme gi- varen i det fall denne under sin livstid äger åtnjuta avkastningen av fas- tigheten. I konsekvens härmed borde givaren — då han ägde förmågan att gälda skatten på grund av de inkomster han åtnjöte från fastigheten — i fastighetstaxeringshänseende jämföras med ägare och därför jäm- väl erhålla denne tillkommande värdeminskningsskatt och s.k. procent- avdrag. I sitt betänkande över motionerna anförde 1949 års bevillnings- utskott, att det funne den i motionerna berörda frågan vara av den art, att densamma borde närmare övervägas. I främsta rummet måste det enligt utskottets mening anses önskvärt "att ett fullständigt klarläggande sker rörande innebörden av de nu gällande bestämmelserna i ämnet". Utskottet anför därefter: "Sedan ett sådant klarläggande ägt rum, upp- kommer frågan, huruvida den i lagstiftningen nu givna regleringen på detta område kan anses tillfredsställande. I sakens nuvarande läge kan utskottet icke uttala någon mening i detta hänseende."

Den skatterättsliga behandlingen av ifrågavarande spörsmål torde nu- mera få anses vara definitivt avgjord. Sålunda har regeringsrätten i ett den 8 maj 1951 givet utslag på besvär av skattskyldig, vilken bort- givit honom tillhörig fastighet under förbehåll om nyttjanderätt till densamma under sin och sin hustrus livstid, lämnat utan bifall ett av honom framställt yrkande att erhålla s.k. procentavdrag för tiden efter bortgivandet, detta under motivering att avdraget författningsenligt ej kunde medgivas honom. Regeringsrättens utslag innefattar visserligen icke något direkt ståndpunktstagande till frågan om vem som skulle er- lägga fastighetsskatt. I konsekvens med givna utslag torde emellertid utan vidare få förutsättas, att fastighetsskatten skulle ha hänförts till gävmottagaren, därest frågan härom kommit upp till prövning. Det kan därmed anses fastslaget, att bristande överensstämmelse råder beträffan-

de skattskyldigheten i förmögenhetsskattehänseende och skattskyldigheten i fastighetsskattehänseende. Jag delar den åsikt som kommit till uttryck i förenämnda motioner, att givare som är skyldig att erlagga förmögenhetsskatt för egendom även skall gälda den å egendomen belöpande fastighetsskatten, samtidigt som han bör komma i åtnjutande av värdeminskningsavdrag och procentavdrag.

På grund av vad sålunda anförts hemställer jag,
att riksdagen måtte antaga följande

Förslag
till

Lag om ändring av 13 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Häri genom förordnas att 13 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 skall erhålla följande ändrade lydelse:

13 §

2 mom. I ägares ställe skattskyldig är:

- a) den som innehar fastighet med åborätt, med tomträtt eller med vattenfallsrätt, innehavare av så kallad ofri tomt i stad samt den, som eljest innehar fastighet med ständig eller ärftlig besittningsrätt;
- b) innehavare av skogsområde, som blivit av staten upplåtet till bergshandterings understöd, till kanalbolag eller till stad eller annan menighet;
- c) innehavare av publikt boställe, prästgård eller på lön anslagen jord;
- d) den som under sin livstid äger åtnjuta avkastningen av fastighet, vartill äganderätten tillagts någon hans avkomling, adoptivbarn eller adoptivbarns avkomling;
- e) så ock eljest den som äger åtnjuta avkastningen av fastighet, vartill äganderätten tillkommer annan, därest sådant förhållande föreligger, att han finnes i avseende, varom nu är fråga, skäligen böra betraktas såsom fastighetens ägare.

Såsom innehavare — — — såsom innehavare.

Skall avkastning — — — fastighetens skogsvärde.

Där beträffande — — — å skogsvård.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1954; dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om eftertaxering för år 1953 eller tidigare år.

Stockholm den 27 januari 1953.

Eric Nilsson
i Svalöv.